

KOMUNIZAM JE OSUĐEN NA PAPIRU, ALI JOŠ ŽIVI U ZNAKOVIMA I SIMBOLIMA

► Piše: fra Goran Azinović

Svima je znano da je Europski parlament 19. rujna 2019. usvojio rezoluciju naziva »Važnost europskog sjećanja za budućnost Europe (2019/2819(RSP))«, kojom je osudio i izjednačio nacističke i komunističke zločine, kao i zločine svih ostalih režima. Komunizam je konačno osuđen i može se kazati da su nacizam i komunizam samo dva lica iste medalje. Rezolucija jasno kaže kako su »nacistički i komunistički režimi provodili masovna ubojstva, genocid, deportacije i doveli do nezapamćenih gubitaka života i slobode u 20. st. u dotad neviđenim razmjerima u ljudskoj povijesti«. No, sada kada je komunizam osuđen, i službeno na papiru, on ne samo da i dalje živi u dušama mnogih komunista, već su simboli toga totalitarnoga režima vidljivi i na javnim mjestima.

Koriste se zapravo dvostruka mjerila! Nacistički se znakovi strogo osuđuju, a komunističko znakovlje i simbolika prolaze pod istrošenom parolom »antifašistička borba«! Pa zar Poljsku nisu bili raskomadali i nacisti i komunisti, tzv. antifašisti! Poljska je, kao i mnoge druge zemlje, doživjela isto nasilje dvaju istih zala. Nitko tu nikoga nije oslobađao, već je samo jedno zlo zamijenilo drugo zlo! Jedna diktatura zamijenila je drugu diktaturu!

Važno je, dakle, pozabaviti se simbolima i znakovima! Europski parlament u najnovijoj rezoluciji

također izražava zabrinutost jer »u javnim prostorima nekih država članica (parkovima, trgovinama, ulicama itd.) i dalje postoje spomenici kojima se veličaju totalitarni režimi«. Svi ti znakovi trebaju biti uklonjeni, znakovi i nacizma i komunizma, ali i svih onih podskupina, tzv. *-izama*, koje su nastale iz tih dviju sestara nasilja i zla, kao što su komunizam i nacizam. Mnogo je još znakova i simbolike na ovim našim prostorima koji veličaju okrutnost totalitarnih režima! Na žalost, još se i danas crta »kukasti križ« po zidovima, ali se i slobodno nosi »petokraka«!

Zlo je ono protiv čega se borimo, to je ono što postoji, a ne bi smjelo postojati, ono o čemu ne možemo reći zašto postoji. To je ono što ne smije biti. Paul Ricoeur lijepo je kazao: »Skandal zla nije dopustiv i zato se moramo postaviti protiv toga zla koje je uvijek tu i koje me priječi da djelujem. Zlo nije spekulativni problem, ono je poglavito praktični problem. Zlo je ono protiv čega se borimo: u tom smislu nemamo drugog odnosa prema njemu osim toga odnosa protiv.«¹ Zlo spada u kategoriju iskušenja slobode jer jedino se u slobodi rađaju zločinci, a nevini pripadaju kategoriji iskušenja neslobode budući da jedino u neslobodi nevini iznova umiru krikom opečaćenih. Kao vrijeme, i zlo je *aporetično* u smislu postavljanja nerješivih pitanja koja misao mora razmatrati.²

Kad god želimo otkriti matricu zla po kojoj ono djeluje, uvijek se nađemo među nejasnim simbolima, otuđenim znakovima. No, mišljenje se nikada ne smije odreći nerješivih pitanja, jer mišljenje nije poglavito rješavanje zamršenih aporija, ono je mudrost, mudrost da se prepozna aporetični karakter misli o zlu, aporetični karakter naporom da se misli više i drukčije.³

Prvi potez u borbi protiv totalitarnih režima je osuditi same te režime, a onda odstraniti njihovu simboliku i znakovlje! Uostalom, nisu li se i komunizam i nacizam širili znakovima i simbolikom! To su totalitarni režimi čiji su znakovi i simboli bili na svakome uglu i u svakome kutku zemlje!

Čak su najviše novca nakon ratne industrije trošili na propagandnu industriju! Industriju simbola i znakova!

Povijest mora biti utemeljena na istini jer tek istina pruža mogućnost življenja u sadašnjosti. A sadašnjost i istina moguće su kada nestanu svi simboli totalitarnih režima, i nacizma i komunizma!

Kada ovo društvo i ova zemlja budu *pročišćeni* od simbola i znakovlja totalitarnih režima, bit će to znak da se istina rađa, a da je laž zauvijek iščezla! Dok god totalitarni režimi žive kroz simbole i znakove, oni nisu nestali i nisu umrli, već su se samo pritajili i čekaju nova vremena. ✍

¹ Francois-Xavier AMHERDT, »Paul Ricoeur i skandal zla: izazov za filozofiju i teologiju«, *Obnovljeni život*, 65 (2010.), 4, str. 488.

² Usp. *isto*, 458.

³ Usp. *isto*, 486.

Dekret pape Urbana VIII.

U skladu s dekretom pape Urbana VIII. i uredbom II. vat. sabora izjavljujemo da ne želimo preteći sud Crkve kome se potpuno podvrgavamo. Riječi »mučenik«, »mučeništvo«, »čudesa« i slično imaju u ovom glasilu samo vrijednost ljudskog svjedočenja.

STOPAMA POBIJENIH

glasilo Vicepostulature postupka mučeništva
»Fra Leo Petrović i 65 subraće«, XIII., 2 (25),
Široki Brijeg, 2020., srpanj – prosinac, 2020.

Glavni i odgovorni urednik:
fra Miljenko Stojić, vicepostulator

Lektura i korektura:
Zdenka Leženić

Adresa:
Kard. Stepičca 14, 88220 Široki Brijeg
Avenija G. Šuška 2, 10040 Zagreb

Veza:
tel.: +387 39 700-325
faks: +387 39 702-936
e-pošta: mostar@pobijeni.info
internet: www.pobijeni.info

Grafički prijelom i tisak:
FRAM-ZIRAL, Mostar

Glasilo izlazi polugodišnje:
siječanj i srpanj

Stare brojeve, osim ovoga posljednjeg, možete u pdf obliku preuzeti sa stranica portala pobijeni.info u poglavlju Izdavaštvo.

Cijena pojedinog primjerka:
3 KM; 12 KN; 3,75 EUR; 4,25 CHF;
6,50 USD; 6,50 CAD

Godišnja pretplata (s poštarinom):
BiH 7,5 KM; RH 33 KN; EU 7,5 EUR;
CH 8,50 CHF; SAD 13 USD; Canada 13 CAD

Slanje pretplate, dobrovoljnih priloga...:

a) poštanskom uputnicom
b) UniCredit Bank d.d. Mostar;
Korisnik: Hercegovačka franjevačka
provincija;

Svrha: prilog Vicepostulaturi
žiro-račun: 3381602276649744
devizni račun:
IBAN: BA393381604876650839
SWIFT: UNCRBA22

ISSN: 1840-3808

RIJEČ UREDNIKA

fra Miljenko Stojić

Dragi čitatelji!

Sa zahvalnošću Bogu dospjeli smo do 25. broja ovoga našega glasila. I puno i malo. Nastaviti nam je nesmanjenim žalom tražiti istinu o ubijenim hercegovačkim franjevcima, ali i istinu o pobijenom vjernom puku Božjem. Bili su zajedno u miru, bili su zajedno u tim nesretnim vremenima, pa kako da ih sada dijelimo!?

Gledajući s ove točke, ponovimo da nije važno koliko će ovaj postupak mučeništva zapravo trajati. Važno je otkriti istinu o svim tim događajima. Ona čak može biti i protiv pobijenih hercegovačkih franjevaca. U stvari, bit ćemo zahvalni ako netko uspije činjenično dokazati da netko od njih nije dostojan mučeničke palme, odnosno časti oltara. Do sada to nismo otkrili. Otkrili smo samo da su nevini, da su ubijani iz mržnje prema vjeri i da su kršćanski primili te posljednje trenutke svoga ovozemaljskoga života. Pred Bogom i ljudima zadaća nam je istražiti i ne zanijekati sve ono što im ide u prilog i sve ono što im ne ide u prilog. Dosađajne jugokomunističko pisanje o njima samo je teška kleveta bez ikakva dokaza.

Nešto slično očekuje se i na društvenome polju. Iz ideoloških razloga jugokomunisti su nemilosrdno »čistili«, kako to oni vole reći, područje na koje bi došli. Na koga je god pala sjenka da bi im mogao smetati, ostajao bi bez glave. Dokaza o tome svakim je danom sve više i više. To ne mogu zaustaviti ni neki naši odnarođeni političari i povjesničari. Ovi potonji nedavno su potpisali neku deklaraciju

o reviziji povijesti, kao što su neki drugi prije koju godinu potpisali deklaraciju o navodno zajedničkome jeziku Hrvata, Srba, Bošnjaka i Crnogoraca. Namjerno su zaboravili da je revizija povijesti u temelju historiografije. A ima među tim potpisnicima onih koji se kite naslovom »profesor povijesti«. Nije žalosno, nego prežalosno.

One države u kojima je zaživjela demokracija nakon komunističke vladavine, davno su takvima stale u kraj. Lustrirale su ih. Išlo je to obično trima smjerovima: sudskim, administrativnim i obrazovnim. Kod nas se tek počelo s ovim posljednjim, a i njega spomenuti i slični žele onemogućiti. Administrativni vid ili sklanjanje s važnih mjesta onih koji su se kompromitirali u prošleme sustavu, kao i sudski pri kojem bi određene trebalo suditi za počinjena zlodjela, kod nas će biti teško provesti. Kao društvo ponovno smo zapali u kaljužu njihove istine. Zbog toga nazadujemo i klizimo prema dnu razvijenih zemalja, iseljavamo se, manje se radamo... Međutim, ne treba se pređavati. Tražimo istinu, gradimo svoju domovinu unatoč svemu.

U ovome duhu nastavljamo dalje. Vjerujemo da će Bog biti uz nas. A vama zahvaljujemo na svoj potpori u vidu molitve, svjedočenja, dokumenata, novčanih priloga... Neka tako i ostane. Vodili nas sve zajedno uvijek samo Božji

mir i dobro!

IZ SADRŽAJA

Iz ljetopisa	4	Nagradni natječaj	38
Stratišta	21	Podsjetnik	42
Pobijeni	27	Povijesne okolnosti	47
Glas o mučeništvu	29	Suočavanje s prošlošću	49
Odjek u puku	34	Razgovor	50